

Anonimizált változat

Fordítás

C-489/20–1

C-489/20. sz. ügy

Előzetes döntéshozatal iránti kérelem

A benyújtás napja:

2020. október 2.

A kérdést előterjesztő bíróság:

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia)

Az előzetes döntéshozatalra utaló határozat kelte:

2020. szeptember 30.

Felülvizsgálatot kérelmező fél:

UB

Ellenérdekű fél:

Kauno teritorinė muitinė

Közigazgatási eljárás [omissis]

LIETUVOS VYRIAUSIASIS ADMINISTRACINIS TEISMAS

(Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága)

VÉGZÉS

2020. szeptember 30.

[omissis]

A Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) egyik tanácsa [omissis] [a bírák neve] írásbeli felülvizsgálati eljárása keretében tartott ülésén megvizsgálta a felülvizsgálatot kérelmező félként eljáró UB-nak a Kauno teritorinė muitinėvel (kaunasi vámhivatal, Litvánia) (érdekelt harmadik fél: Muitinės departamentas prie Lietuvos Respublikos finansų

ministerijos [a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámügyi osztálya]) szemben egyes határozatok hatályon kívül helyezése iránt előterjesztett keresetével kapcsolatos közigazgatási ügyben a Vilnius apygardos administracinis teismas (Vilnius megyei közigazgatási bíróság, Litvánia) által 2018. október 30-én hozott ítélet ellen a felülvizsgálatot kérelmező félként eljáró UB által előterjesztett felülvizsgálati kérelem tárgyát képező közigazgatási ügyet.

Az eljáró tanács

a következőket állapította meg:

I.

1. A jelen ügy tárgyát a felülvizsgálatot kérelmező félként eljáró UB (a továbbiakban: felülvizsgálatot kérelmező fél) és a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámügyi osztálya (a továbbiakban: vámügyi osztály)* mint ellenérdekű fél között a kaunasi vámhivatalnak a felülvizsgálatot kérelmező felet jövedéki adó és behozatali hozzáadottérték-adó (héta), valamint az ezen adók után felszámított késedelmi kamat megfizetésére kötelező, a vámhatóság részére fizetendő adó kiszámításáról szóló, 2018. március 21-i 8PM190020. sz. határozatával (a továbbiakban: vitatott határozat) kapcsolatos adóügyi jogvita képezi.

Jogalap. Az uniós jog

2. Az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (a továbbiakban: Uniós Vámkódex) „Szabályok be nem tartása miatt keletkezett vámtartozás” címet viselő 79. cikke (1) bekezdésének a) pontja többek között akként rendelkezik, hogy „[b]ehozatalivám-köteles áruk esetében behozatalivám-tartozás keletkezik [...] az egyik olyan kötelezettség [be nem tartásával], amelyet a vámjogszabályok a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával [...] kapcsolatban állapítanak meg [...]”
3. Az Uniós Vámkódex 124. cikke („Megszűnés”) (1) bekezdésének e) pontja akként rendelkezik, hogy „a behozatalivám- vagy kivitelivám-tartozás valamely következő módon szűnik meg: [...] ha a behozatali- vagy kivitelivám-köteles árukat elkobozzák, vagy lefoglalják és azzal egyidejűleg vagy azt követően elkobozzák [...]”
4. Az Uniós Vámkódex 198. cikke („A vámhatóságok által foganatosítandó intézkedések”) (1) bekezdésének a) pontja akként rendelkezik, hogy „[a]

* Fordítói észrevétel: a litván szöveg bevezető bekezdése a kaunasi vámhivatalra ellenérdekű félként, míg a Litván Köztársaság pénzügyminisztériumának vámügyi osztályára érintett harmadik félként utal. A nemzeti bíróság a hozzá intézett kérdésre megerősítette, hogy a kaunasi vámhivatal az ellenérdekű fél. A nemzeti bíróság azonban nem nyújtotta be az eredeti szöveg 1. pontjának módosított változatát.

vámhatóságoknak minden szükséges intézkedést meg kell hozniuk – beleértve az elkobzást és az értékesítést vagy a megsemmisítést is – az árukról történő rendelkezés érdekében [...], ha a vámjogszabályok által a nem uniós áruknak az Unió vámterületére való bejuttatásával kapcsolatban megállapított kötelezettségek egyikét nem teljesítették, vagy az árukat a vámfelügyelet alól kivonták [...]"

[eredeti 2. o.]

5. A jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: jövedéki adóról szóló irányelv) 2. cikkének b) pontja akként rendelkezik, hogy „[a] jövedéki termékekre jövedéki adókötelezettség keletkezik: [...] a Közösség területére történő importálásukkor.”
6. „A jövedékiadó-kötelezettség a szabad forgalomba bocsátás időpontjában és a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállamban keletkezik.” (a jövedéki adóról szóló irányelv 7. cikkének (1) bekezdése).
7. A jövedéki adóról szóló irányelv 7. cikkének (2) bekezdése többek között akként rendelkezik, hogy „[e]zen irányelv alkalmazásában »szabad forgalomba bocsátás« az alábbiak bármelyike: [...]
 - d) jövedéki termék importálása, ideértve a szabálytalan importálást is, ha a jövedéki termék az importálást követően nem kerül azonnal adófelfüggesztés hatálya alá.”
8. A közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv (a továbbiakban: héairányelv) 2. cikke (1) bekezdésének d) pontja akként rendelkezik, hogy „[a] héa hatálya alá a következő [ügylet] tartoz[ik]: [...] a termékimport.”
9. „Az adóztatandó tényállás akkor valósul meg, és az adófizetési kötelezettség akkor keletkezik, amikor a termékimport megtörténik.” (a héairányelv 70. cikke).

Jogalap. A nemzeti jog

10. A (2004. április 13-i IX-2112. sz. törvénnyel módosított) Lietuvos Respublikos mokesčių administravimo įstatymas (a Litván Köztársaság adóigazgatásról szóló törvénye) 93. cikke („Adókötelezettség megszűnése”) 2. bekezdésének 3) pontja akként rendelkezett, hogy „[a] vámhatóság által kezelt adókkal kapcsolatos minden kötelezettség megszűnik akkor is [...] ha az árukat *jogellenes beléptetésük*kor elkobozzák, és ezzel egy időben vagy később lefoglalják.”
11. A nemzeti jogalkotó a jövedéki adó és a behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség megszűnésének időpontjával kapcsolatos megközelítésének megváltozását illetően megjegyzendő, hogy az adóigazgatásról szóló törvény [omissis] 93. cikkének 2. bekezdését 2017. január 1-jén hatályon kívül helyezték,

és hatályba léptek a többek között a következő, az Uniós Vámkodek alapján elfogadott nemzeti rendelkezések:

– a (2016. november 3-i XII-2696. sz. törvénnyel módosított) Lietuvos Respublikos akcizų įstatymas (a Litván Köztársaság jövedéki adóról szóló törvénye) 20. cikkének 2. bekezdése akként rendelkezik, hogy „a jövedéki adó vámhatóság részére történő megfizetésének kötelezettsége az Uniós Vámkodek 124. cikke (1) bekezdésének d)–g) pontja szerinti esetekben értelemszerűen megszűnik [...]”

– a (2016. november 3-i XII-2697. sz. törvénnyel módosított) Lietuvos Respublikos pridėtinės vertės mokesčio įstatymas (a Litván Köztársaság hozzáadottérték-adóról szóló törvénye) 121. cikkének 2. bekezdése akként rendelkezik, hogy „a behozatali héa vámhatóság részére történő megfizetésének kötelezettsége az Uniós Vámkodek 124. cikke (1) bekezdésének d)–g) pontja szerinti esetekben értelemszerűen megszűnik [...]”.

A releváns tényállás

12. A felülvizsgálatot kérelmező fél bünszervezetben jövedéki termékeknek Fehéroroszországból Litvánia területére történő jogellenes behozatalát szervezte meg: 2016. szeptember 22-én egy távoleső helyen 6 000 csomag cigarettát (a továbbiakban: a szóban forgó áru) átdobtak az állam határán, majd begyűjtötték azt. Ezt követően a határőrök megállították a szóban forgó árut az állam területén szállító gépjárművet, és lefoglalták a járműben talált cigarettát.
13. A Vilniaus apygardos teismas (Vilnius megyei bíróság, Litvánia) a büntetőeljárás keretében 2017. január 23-án hozott végzésével a felülvizsgálatot kérelmező felet a nemzeti büntetőjog alapján bűncselekmény elkövetésében elmarasztalta, és 16 947 euró bírságot szabott ki vele szemben; úgy határozott továbbá, hogy a szóban forgó árut elkobozza, és az illetékes hatóságokat annak megsemmisítésére utasította.
14. A kaunasi vámhivatal a végzés alapján a vitatott határozattal megállapította a felülvizsgálatot kérelmező fél vámtartozás megfizetéséért való (más személyekkel egyetemleges) felelősségét, és 10 237 EUR összegű jövedéki adót, valamint 2679 EUR összegű, behozatali héából álló adókötelezettséget, továbbá az említett adókhöz kapcsolódóan 1674 EUR, illetve 438 EUR összegű késedelmi kamatot állapított meg. Megjegyzendő, hogy az adóhatóság az Uniós Vámkodek 124. cikke (1) bekezdésének e) pontjára tekintettel nem számított ki és nem állapított meg behozatalivám-tartozást a felülvizsgálatot kérelmező fél terhére (úgy ítélte meg, hogy a vámtartozás megszűnt).

[eredeti 3. o.]

15. A vámügyi osztály a felülvizsgálatot kérelmező fél kifogásának vizsgálatát követően a 2018. május 9-i 1A-199. sz. határozatával helybenhagyta a kaunasi vámhivatal határozatát.
16. A felülvizsgálatot kérelmező fél keresetet terjesztett a Vilnius apygardos administracinis teismas (Vilnius megyei közigazgatási bíróság) elé, amelyben lényegében arra hivatkozott, hogy mivel megvalósul a vámtartozás megszűnésének az Uniós Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti oka, az Unió vámterületére jogellenesen beléptetett, szóban forgó árut terhelő jövedéki adó és behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettsége is megszűnt. A felülvizsgálatot kérelmező fél ezen érvelését többek között az Európai Unió Bírósága (a továbbiakban: Bíróság) által a 2010. április 29-i Dansk Transport og Logistik ítéletben (C-230/08, EU:C:2010:231; a továbbiakban: Dansk Transport og Logistik ítélet) követett értelmezésre alapította.
17. 2018. október 30-i ítéletével a Vilnius apygardos administracinis teismas (Vilnius megyei közigazgatási bíróság) a felülvizsgálatot kérelmező keresetét mint megalapozatlant elutasította. Többek között arra az álláspontra helyezkedett, hogy a jövedéki adó és/vagy behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség megszűnésének okaira nem tér ki az Uniós Vámkódex, és a felülvizsgálatot kérelmező félnek a Dansk Transport og Logistik ítéletben követett értelmezésre vonatkozó érvei vizsgálatának megtagadása során konkrétan megjegyezte, hogy a Bíróság ezen ítéletét a Közösségi Vámkódex létrehozásáról szóló, 1992. október 12-i 2913/92/EGK tanácsi rendelet (a továbbiakban: a Közösségi Vámkódex) értelmezése céljából hozta, amely rendelet rendelkezései a jelen ügy szempontjából nem bírnak relevanciával.
18. Mivel a felülvizsgálatot kérelmező fél nem értett egyet az elsőfokú bíróság ezen ítéletével, felülvizsgálati kérelmet terjesztett a Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) elé.

Az eljáró tanács

a következőket állapítja meg:

II.

19. A jelen ügy az Uniós Vámkódex 124. cikke (1) bekezdése e) pontjának, a jövedéki adóról szóló irányelv 2. cikke b) pontjának és 7. cikke (1) bekezdésének, valamint a héairányelv 2. cikke (1) bekezdése d) pontjának és 70. cikkének értelmezésével kapcsolatos kérdést vet fel. Előzetes döntéshozatal iránti kérelmet kell tehát a Bíróság elé terjeszteni [omissis] [Nemzeti eljárásjogi rendelkezés].
20. Konkrétan kérdésként vetődik fel, hogy a felülvizsgálatot kérelmező fél köteles-e jövedéki adót és/vagy behozatali héát fizetni a jogellenesen behozott, majd ezt követően lefoglalt és elkobzott jövedéki termékek után abban az esetben, ha a vámtartozás az Uniós Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján megszűnt.

Az Unió Vámkódex 124. cikke (1) bekezdése e) pontjának tartalma

21. Mindenekelőtt meg kell bizonyosodni arról, hogy a jelen ügyben szereplőkhöz hasonló körülmények között az áruk lefoglalása és azt követő elkobzása az Unió Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján a vámtartozás megszűnésének okát képezi-e. Ha úgy kell tekinteni, hogy a jogvita nem tartozik az Unió Vámkódex e rendelkezésének hatálya alá, irrelevánssá válik, hogy a felülvizsgálatot kérelmező fél a szóban forgó ok alapján mentesül-e a jövedéki adó és a behozatali héa megfizetése alól.
22. Egyfelől, az Unió Vámkódex szóban forgó rendelkezése egyértelműen fogalmaz: a vámtartozás megszűnik „ha a[z] [...] árukat elkobozzák, vagy lefoglalják és azzal egyidejűleg vagy azt követően elkobozzák [...]”. A már nem hatályos Közösségi Vámkódex 233. cikke első bekezdésének d) pontjától eltérően („ha azt az árut [...] jogellenes beléptetés miatt lefoglalták, és ezzel egyidejűleg vagy ezt követően elkobozták”), az Unió Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja nem utal kifejezetten az áru lefoglalásának időpontjára. Ez azt mutatja, hogy a szóban forgó rendelkezésben említett lefoglalás időpontja nem releváns, és hogy a vámtartozás a szóban forgó okból megszűnik, ha az árukat – többek között – már az Unió vámterületére történő jogellenes beléptetésüket követően foglalták le (azaz azon a területen kívül foglalták le az árukat, ahol az első vámhivatal található).
23. Másfelől, az áruk Unió Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett lefoglalása és elkobzása a vámtartozás megszűnésének olyan okát képezi, amelyet szigorúan kell értelmezni (lásd e tekintetben: 2009. április 2-i Elshani ítélet [a továbbiakban: Elshani ítélet] [C-459/07, EU:C:2009:224], 30. pont). Ezenkívül a vámtartozás megszűnésének okait megállapító uniós jogi szabályok értelmezése keretében [eredeti 4. o.] a Bíróság hangsúlyozta, hogy szükséges az Unió saját forrásai védelme (lásd e tekintetben: 2002. november 14-i SPKR ítélet, C-112/01, EU:C:2002:663, 31. pont; 2011. február 17-i Berel és társai ítélet, C-78/10, EU:C:2011:93, 46. pont) és annak biztosítása, hogy az Unió vámterületére jogellenesen beléptetett áruk a verseny szempontjából az uniós áruk vonatkozásában ne képezzenek veszélyt (lásd e tekintetben: Elshani ítélet, 29. pont). E célokat az Unió Vámkódex 3. cikke is említi.
24. E tekintetben megjegyzendő, hogy – amint azt a Bíróság a Dansk Transport og Logistik ítélet 52. pontjában már kiemelte – „a jogellenesen beléptetett áruk jelenléte a[z] [Unió] vámterületén önmagában is azzal a nagyon nagy veszéllyel jár, hogy ezek az áruk bekerülnek a tagállamok gazdasági körforgásába, és ha azok túlhaladtak azon a zónán, ahol az említett területen belül elhelyezkedő első vámhivatal található, akkor kevés esély van arra, hogy azokat a vámhatóságok a szűrőpróbaszerű ellenőrzések keretében véletlenül felfedezzék [...]”. Ezenkívül a jelen végzés 22. pontjában rögzített formális (nyelvi) megközelítésből az is következne, hogy a szóban forgó ok alapján a vámtartozás akkor is megszűnik, ha a jogellenes beléptetésüket követően már átruházott, eladott vagy más gazdasági tevékenység keretében felhasznált árukat lefoglalják és elkobozzák, azaz a

vám tartozás megszűnik, ha a tagállamok gazdasági körforgásába már bekerült, akár több gazdasági ügyletben is felhasznált árukat (vagyis az uniós árukkal versenyre kelő árukat) lefoglalják és elkobozzák. Ilyen esetben ugyanis az elkobzott árukat terhelő vámoknak a vámhatóság általi elengedése azt jelentené, hogy az árukat jogellenesen behozó személy az uniós joggal összeegyeztethetetlen előnyt (például más [jóhiszemű] gazdasági szereplőkhöz képest az ár és/vagy a jövedelem tekintetében képest szerzett versenyelőnyt) élvezne, ami – többek között – nem felelne meg az Uniónak a tisztességtelen és jogellenes kereskedelemmel szembeni védelmére irányuló, az Uniós Vámkodeks 3. cikkének b) pontjában rögzített célkitűzésnek.

25. Mindenekelőtt tehát célszerű azt a kérdést kell feltenni a Bíróságnak, hogy úgy kell-e értelmezni az Uniós Vámkodeks 124. cikke (1) bekezdésének e) pontját, hogy a vám tartozás megszűnik, ha a jelen ügryhöz hasonló helyzetben a csempészett árukat azt követően foglalták le, majd kobozták el, hogy azokat már jogellenesen beléptették az Unió vámterületére.

A jövedéki adó és/vagy behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség megszűnése

26. Amennyiben az első kérdésre igenlő választ kell adni, a jelen ügyben kérdésként vetődik fel, hogy abból, hogy a felülvizsgálatot kérelmező félnek a szóban forgó áru tekintetében fennálló vám tartozása az Uniós Vámkodeks 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja alapján szűnt meg, következik-e, hogy köteles a jövedéki adót és/vagy behozatali héát megfizetni az Unió vámterületére jogellenesen beléptetett csempészett áru után.
27. E tekintetben a felülvizsgálatot kérelmező fél rámutat arra, hogy a Bíróság a Dansk Transport og Logistik ítélet 84. és 98. pontjában – figyelembe véve 1) a vámok és a jövedéki adó közötti annyiban fennálló hasonlóságokat, amennyiben azok az áruknak a[z] [Unióba] történő importjából és azoknak a tagállamok gazdasági körforgásába történő bekerüléséből fakadóan válnak felszámíthatóvá, valamint 2) az áruk importjára vonatkozó vám és héa esetében a vám-, illetve adóztatandó tényállás, valamint a vám és az adó felszámíthatósága közötti párhuzamot, továbbá az EK (EU) jogi szabályozás következetes értelmezésének biztosítása érdekében – megállapította, hogy a *jövedéki adó és a héa a vám tartozással azonos módon szűnik meg* (a kötelezettségek megszűnésének okai azonosak).
28. Külön megjegyzendő, hogy a jelen végzés 11. pontjában említett jogszabály előkészítő munkálatai arra utalnak, hogy a jövedéki adó és a behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség megszűnésére vonatkozó ezen nemzeti rendelkezéseket azzal a megközelítéssel összhangban állapították meg, hogy a vám tartozásnak az Uniós Vámkodeks 124. cikke (1) bekezdésének d)–g) pontja alapján történő megszűnése a behozott termékeket terhelő, a vámhatóság által beszedendő jövedéki adó és behozatali héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség megszűnését is maga után vonja.

29. Az eljáró tanács azonban kétséget táplál azzal kapcsolatban, hogy ugyanez [a Dansk Transport og Logistik ítélet 84. és 98. pontjában szereplő] értékelés alkalmazható-e az Uniós Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja esetében akkor is, ha a csempészett árut a jelen ügyben történetekhez hasonlóan nem vámhivatalban, hanem már az Unió (tagállam) vámterületén belül foglalják le.
30. A Bíróság által a Dansk Transport og Logistik ítéletben végzett értékelés ugyanis főszabály szerint a Közösségi Vámkódex 202. cikkének és 233. cikke első bekezdése d) pontjának alkalmazásához kapcsolódott, amelynek értelmében **[eredeti 5. o.] a Közösség vámterületére jogellenesen beléptetett áruk lefoglalása** csak akkor jár a vámtartozás megszűnésével, *ha az említett áruk még nem haladtak túl az e területen belül lévő első vámhivatalon* (lásd e tekintetben még: fent hivatkozott Elshani ítélet, 38. pont).
31. Amint az a Dansk Transport og Logistik ítélet tartalmából, különösen annak 73., 74., 84–86., 91–93., 98. és 99. pontjából kitűnik, az adókötelezettség megszűnése szempontjából a jövedéki adó és a (behozatali) héa vámmal való összehasonlíthatósága lényegében azon alapult, hogy nem valósult meg az adóztatandó tényállás (azzal, hogy az áruk nem tekinthetők adózás szempontjából behozott áruknak), amennyiben az árukat azelőtt foglalják le, mielőtt elhagynák azt a területet, amelyen az Európai Közösség (Unió) vámterületén belül az első vámhivatal található.
32. A vám-, a jövedékiadó- és a behozatali héa kötelezettség keletkezésének összehasonlíthatósága ellenére (lásd még e tekintetben: 1984. február 28-i Einberger ítélet, 294/82, EU:C:1984:81, 18. pont; 2013. július 11-i Harry Winston ítélet, C-273/12, EU:C:2013:466, 41. pont; 2019. július 10-i Federal Express Corporation ítélet, C-26/18, EU:C:2019:579, 41. pont) a jövedéki adóról szóló irányelv és a héairányelv nem tartalmaz olyan rendelkezéseket, amelyek ezen adókötelezettségek megszűnését írják elő olyan helyzetben, amelyben a csempészett árut jogellenesen léptették be (szabad forgalomba bocsátották), majd lefoglalták és elkobozták.
33. A fentieknek megfelelően a jövedéki adóról szóló irányelv 7. cikkének (1) bekezdése alapján a jövedékiadó-kötelezettség a szabad forgalomba bocsátás időpontjában és a szabad forgalomba bocsátás szerinti tagállamban keletkezik. A [jövedéki adóról szóló irányelv] 7. cikke (2) bekezdésének d) pontja akként rendelkezik, hogy a „szabad forgalomba bocsátás” „jövedéki termék importálása, ideértve a szabálytalan importálást is, ha a jövedéki termék az importálást követően nem kerül *azonnal* adófelfüggesztés hatálya alá.” Emlékeztetni kell arra, hogy a Bíróság a 2018. február 8-i Bizottság kontra Görögország ítéletének (C-590/16, EU:C:2018:77; a továbbiakban: Bizottság kontra Görögország ítélet) 45. pontjában már megállapította, hogy a „kikerülés” és a „szabad forgalomba bocsátás” fogalmát, amelyek meghatározzák a jövedékiadó-kötelezettség keletkezésének időpontját, minden tagállamban egységesen kell értelmezni.

34. A Bíróság a jövedékiadó-köteles termékekre vonatkozó általános rendelkezésekről és e termékek tartásáról, szállításáról és ellenőrzéséről, 1992. február 25-i 92/12/EGK tanácsi irányelv rendelkezéseinek értelmezése keretében már megállapította, hogy a jövedékiadó-köteles esemény (a továbbiakban: szabad forgalomba bocsátás) felmerülését követően a jövedéki adó megfizetésének kötelezettsége akkor is fennáll, ha az érintett jövedéki termékeket lefoglalják, majd ezt követően elkobozzák (Dansk Transport og Logistik ítélet 80., 84. és 85. pontja). Az eljáró tanács a maga részéről nem lát okot a jelenleg hatályos jövedéki adóról szóló irányelv rendelkezéseinek eltérő értelmezésére, és álláspontja szerint az Unió Vámkódex vámtartozás megszűnésére vonatkozó új szabályaiból sem következik más.
35. Mivel a jövedéki adóról szóló irányelv 7. cikkének (1) bekezdésével összhangban a jövedékiadó-kötelezettség ebben a konkrét időpontban keletkezik, célszerű arra az álláspontra helyezkedni, hogy a jogellenesen beléptetett csempésztett áru jövedéki adó alóli mentessége ellentétes lenne e rendelkezéssel (lásd analógia útján például: Bizottság kontra Görögország ítélet, 46. és 56. pont). Ebből tehát észszerűen arra lehet következtetni, hogy az, hogy a jövedéki termékeket „szabad forgalomba bocsátásukat” követően lefoglalták, majd ezt követően elkobozták, nem befolyásolja e termékek jövedékiadó-kötelezettségét, amely a szóban forgó adóztatandó tényállás bekövetkezésének időpontjában keletkezett.
36. A héairányelv rendelkezéseit lényegében ezzel azonos módon kell kezelni: az Unió vámterületére jogellenesen bevitt csempésztett áruk lefoglalása és ezt követő elkobozása nem érinti a behozatali (héta) ezen áruk után történő megfizetésének kötelezettségét (lásd e tekintetben analógia útján: Dansk Transport og Logistik ítélet, 91., 92. és 94. pont).
37. A jelen ügyben a szóban forgó termékek bekerültek az Unió gazdasági körforgásába, következésképpen fogyasztás tárgyát képezhettek volna, így a héaköteles esemény megvalósult (lásd e tekintetben például: 2016. június 2-i Eurogate Distribution és DHL Hub Leipzig ítélet, C-226/14 és C-228/14, EU:C:2016:405, 65. pont; 2017. június 1-jei Wallenborn Transports ítélet, C-571/15, EU:C:2017:417, 54. pont).
38. Ilyen körülmények között, és tekintettel arra, hogy a jogalkotó a nemzeti jogban lényegében ettől eltérő álláspontra helyezkedik, a Bíróságnak arra is választ kell adnia, hogy úgy kell-e értelmezni a jövedéki adóról szóló irányelv 2. cikkének b) pontját és 7. cikkének (1) bekezdését, valamint a héairányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 70. cikkét, hogy amennyiben – a jelen ügyben történetekhez hasonlóan – az Unió vámterületére történő jogellenes beléptetésüket követően **[eredeti 6. o.]** a csempésztett árukat lefoglalják, majd elkobozzák, a jövedéki adó és/vagy héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség akkor **sem szűnik meg**, ha a vámtartozás az Unió Vámkódex 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti okból megszűnt.

III.

39. A Lietuvos vyriausiosios administracinis teismas (Litvánia legfelsőbb közigazgatási bírósága) a közigazgatási ügyekben végső fokon eljáró bíróság [omissis], így amennyiben az uniós intézmények által elfogadott jogi aktusok értelmezésére vonatkozó kérdés vetődik fel, és e kérdést az ügy eldöntése érdekében meg kell vizsgálni, előzetes döntéshozatal iránti kérelemmel kell a Bírósághoz fordulnia (az EUMSZ 267. cikk harmadik bekezdése) [omissis].
40. Ilyen körülmények között – a jelen jogvitában szóban forgó jogviszonyok szempontjából releváns uniós jogi rendelkezések értelmezését és alkalmazását illetően felmerülő kétségek eloszlatása érdekében – célszerű a Bíróságtól a szóban forgó uniós szabályok értelmezését kérni. A jelen végzés rendelkező részében szereplő kérdések megválaszolása döntő jelentőségű a jelen ügy szempontjából, mivel azt is lehetővé tenné, hogy egyértelműen és világosan lehessen határozni a felülvizsgálatot kérelmező felet a szóban forgó áru tekintetében terhelő jövedéki adó és héa, valamint járulékos összegek megfizetésére vonatkozó kötelezettség tárgyában, ezáltal biztosítva különösen az uniós jog elsőbbségét, és lehetővé tenné a nemzeti ítélkezési gyakorlat egységességének biztosítását is.

A fenti megfontolásokra tekintettel [omissis] [az előzetes döntéshozatalra utalás jogalapjára való hivatkozás] [omissis], az eljáró tanács

a következőképpen határoz:

[omissis] [eljárási kérdés]

A jelen ügy szempontjából releváns következő kérdéseket előzetes döntéshozatal céljából az Európai Unió Bírósága elé terjeszti:

1. Úgy kell-e értelmezni az Uniós Vámkódex létrehozásáról szóló, 2013. október 9-i 952/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet [omissis] 124. cikke (1) bekezdésének e) pontját, hogy vámtartozás megszűnik, ha a jelen ügyben szereplőhöz hasonló helyzetben a csempészett árut azt követően foglalták le, majd kobozták el, hogy azt az Európai Unió vámterületére jogellenesen beléptették (szabad forgalomba bocsátották)?
2. Amennyiben az első kérdésre igenlő választ kell adni, úgy kell-e értelmezni a jövedéki adóra vonatkozó általános rendelkezésekről és a 92/12/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2008. december 16-i 2008/118/EK tanácsi irányelv 2. cikkének b) pontját és 7. cikkének (1) bekezdését, valamint a közös hozzáadottértékadó-rendszerről szóló, 2006. november 28-i 2006/112/EK tanácsi irányelv 2. cikke (1) bekezdésének d) pontját és 70. cikkét, hogy amennyiben – a jelen üggyhöz hasonlóan – a csempészett árut lefoglalják, majd elkobozzák azt követően, hogy azt az Európai Unió vámterületére jogellenesen beléptették (szabad forgalomba bocsátották), a jövedéki adó és/vagy a héa megfizetésére vonatkozó kötelezettség akkor sem szűnik meg, ha a vámtartozás a 952/2013/EU rendelet 124. cikke (1) bekezdésének e) pontja szerinti okból megszűnt?

A jelen közigazgatási eljárást az Európai Unió Bírósága előzetes döntésének kézhezvételéig felfüggeszti.

[omissis] [eljárési kérdések és a bírák neve]

MUNKADOKUMENTUM